

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 5S/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2020200210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Machová, Ph.D.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2020200210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1 5S/21/2025

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D., a z členov senátu JUDr. Lukáša Galla (sudca spravodajca) a Mgr. Simony Kočišovej, PhD., vo veci žalobkyne: mal. A. B., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom C. XXX, XXX XX C., zákonne zastúpená D. B. B., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom E. F. G. X, XXX XXX E. F. G., a B. H., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom H. X-XX/X/XX, XXXX I., Rakúska republika, zastúpení: IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: mesto Šamorín, Hlavná 37, 931 01 Šamorín, zastúpený JUDr. Ludevítom Rabayom, advokátom, so sídlom Krížna 17D, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20. 07. 2020, takto

rozhodol:

1 5S/21/2025

I. Správny súd rozhodnutie žalovaného č. 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.07.2020 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd priznáva žalobcovi právo voči žalovanému na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

9 5S/21/2025

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím riaditeľky Základnej školy Mateja Bela, Kláštorná 995, 931 01 Šamorín (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“ alebo „riaditeľka základnej školy“), č. 476/2020 zo dňa 24. 06. 2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) nebola žalobkyňa prijatá do prvého ročníka Základnej školy Mateja Bela, Kláštorná 995, Šamorín (ďalej len „základná škola“) v školskom roku 2020/2021. Za dôvody prvostupňový orgán označil vyšší počet zapísaných detí do prvého ročníka, ako sú kapacitné možnosti základnej školy. V tejto súvislosti sa prvostupňový orgán odvolal na predchádzajúce schválenie počtu

prijímaných žiakov do tried 5.

1. ročníka mestom Šamorín s najvyšším počtom žiakov 110 a počtom

2. Na základe podaného odvolania zákonným zástupcom žalobkyne rozhodnutím mesta Šamorín (ďalej len „žalovaný“) č. 18185/ŠÚ/18185/2669/2020 zo dňa 20.07.2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) došlo k potvrdeniu prvostupňového rozhodnutia a k zamietnutiu podaného odvolania. V odôvodnení žalovaný poukázal na skutočnosť, že v danom prípade došlo k vyčerpaniu kapacity na prijímanie žiakov do 1. ročníka základnej školy podľa § 29 ods. 5 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v relevantnom znení (ďalej len „školský zákon“), kedy počet prijímaných žiakov pre školský rok 2020/2021 s najvyšším počtom 110 a počtom tried 5 bol predtým schválený žalovaným dňa 08. 06. 2020. Žalovaný týmto považoval prvostupňové rozhodnutie za prijaté v súlade so zákonom.

II.

Správna žaloba

3. Rozhodnutie žalovaného napadla žalobkyňa včas podanou správnu žalobou, ktorú doručila pôvodne na Krajský súd v Trnave dňa 09. 09. 2020. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný sa nijako nevysporiadal s argumentmi uvedenými v jej odvolaní, nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie a zaťažil konanie vadou nepreskúmateľnosti. Podľa názoru žalobkyne sama splnila všetky predpoklady pre úspešné prijatie do prvého ročníka základnej školy, keďže v čase podania prihlášky bola prihlásená na trvalý pobyt v školskom obvode základnej školy a dovŕšila 6. rok veku. Nezákonnosť rozhodnutia podľa žalobkyne spočíva hlavne v tom, že ani prvostupňový orgán a ani žalovaný neuviedli dôvody, pre ktoré jej nebol umožnený prístup k základnému vzdelávaniu v 1. ročníku v porovnaní s inými úspešnými uchádzačmi. Podľa žalobkyne záver o vyčerpaní kapacitných možností základnej školy neobstojí, pretože nijak neobjasňuje postup, akým orgány verejnej správy vyhodnocovali jednotlivé žiadosti o prijatie na základné vzdelávanie a prečo práve ona nebola prijatá. Obidvomi rozhodnutiami došlo podľa žalobkyne k odopretiu jej práva na základné vzdelávanie a plnenie povinnej školskej dochádzky v jej spádovej oblasti, a to bez uvedenia legitímneho dôvodu, ktorý by odôvodňoval výber žalobkyne ako žiaka neprijateho na vzdelávanie a tiež odlišný postup uplatnený voči nej v porovnaní s ostatnými deťmi v rovnakej situácii s trvalým pobytom v školskom obvode základnej školy. Žalovaný a ani prvostupňový orgán súčasne podľa žalobkyne neurčili pre ňu inú základnú školu, v ktorej by mohla plniť povinnú školskú dochádzku a ani školu, z ktorej by následne mohol byť realizovaný prestup. Takýto postup orgánov verejnej správy žalobkyňa označila za arbitrárny a ich rozhodnutia za nepreskúmateľné.

4. Žalobkyňa v ďalšej časti žaloby namietala, že o rozhodnutí žalovaného rozhodoval manžel riaditeľky základnej školy, ktorý sa ako zamestnanec žalovaného v postavení vedúceho školského úradu bezprostredne podieľal na výkone právomoci žalovaného ako odvolacieho orgánu. Uvedená skutočnosť podľa žalobkyne vyplýva zo samotného záhlavia rozhodnutia žalovaného. Zamestnanca žalovaného žalobkyňa považovala za zaujatého, pretože vzhľadom na jeho pomer k veci je možné pochybovať o jeho nestrannosti.

5. V záverečnej časti žaloby žalobkyňa prezentovala záver, že rozhodnutiami obidvoch orgánov verejnej správy sa stala obeťou odlišného zaobchádzania, a to na základe rasy alebo jej etnického pôvodu. Konajúcim orgánom bolo podľa žalobkyne už z podanej prihlášky zrejmé, že je po svojom otcovi dieťaťom s B. (J. pôvodom), ktorý žije v Rakúsku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že sa s ňou na základe jej pôvodu zaobchádzalo menej priaznivo, ako sa zaobchádzalo s ostatnými deťmi, ktoré boli prijaté na základné vzdelávanie do prvého ročníka základnej školy. Pre takýto postup podľa žalobkyne neexistovali legitímne dôvody, ktoré by mohli objektívne a rozumne ospravedlniť rozdielne zaobchádzanie, čo je podľa nej podstatným porušením ustanovení o konaní pred správnym orgánom podľa § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku a vadou konania, ktorá mohla mať za následok nezákonné rozhodnutie vo veci samej.

6. Zo zreteľom na uvedené skutočnosti preto žalobkyňa navrhla, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím.

III.

Vyjadrenie k žalobe

7. K žalobe sa podaním doručeným na súd dňa 27.11.2020 vyjadril žalovaný. Podľa jeho názoru prvostupňový orgán, ako aj žalovaný, boli povinní postupovať podľa príslušných ustanovení školského zákona, zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v relevantnom znení (ďalej len „zákon o správe v školstve“) a všeobecne záväzného nariadenia mesta Šamorín č. 5/2017, ktorým sa určuje školský obvod základných škôl na plnenie povinného školskej dochádzky žiakov v základných školách v zriaďovateľskej pôsobnosti mesta Šamorín (ďalej len „všeobecne záväzný nariadenie“). Žalovaný ďalej uviedol, že jeho rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, obsahovali dôvod neprijatia žalobkyne do školy, spočívajúci v kapacitných možnostiach základnej školy, ktoré neumožňovali prijatie žalobkyne, pretože počet zapísaných detí do prvého ročníka (v počte 165 žiakov) bol vyšší ako schválený počet prijímaných žiakov do prvého ročníka v školskom roku 2020/2021 (110 žiakov). Rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí žiaka do školy je podľa žalovaného vo výlučnej kompetencii riaditeľa školy, pričom žiadny právny predpis neustanovuje, akým spôsobom má riaditeľ základnej školy postupovať pri rozhodovaní o prijatí žiaka do školy za situácie, ak je do prvého ročníka prihlásený vyšší počet detí, ako je schválený počet prijímaných detí. V tejto súvislosti žalovaný upriamil pozornosť na skutočnosť, že ustanovenie § 20 ods. 6 školského zákona uvádza, že riaditeľ prijíma žiakov na plnenie povinnej školskej dochádzky do naplnenia ich maximálneho počtu v triede príslušného ročníka, čo v posudzovanej veci bolo podľa žalovaného dodržané. Dodržanie týchto zákonných ustanovení nie je možné podľa žalovaného kvalifikovať ako porušenie práva žalobkyne na vzdelanie.

8. Žalovaný tiež uviedol, že zamestnanec, ktorý je v manželskom vzťahu s riaditeľkou základnej školy, sa nepodieľal na príprave podkladov k vydaniu rozhodnutia, ani na samotnom rozhodnutí a ani žiadnym iným spôsobom nevstupoval do rozhodovacieho procesu žalovaného, pretože obsahom jeho vykonávaných úkonov bola výlučne len administrácia spisového materiálu spočívajúca v skompletizovaní spisu a jeho predložení kancelárii primátora mesta. Podľa názoru žalovaného samotný manželský vzťah jeho zamestnanca a riaditeľky základnej školy bez ďalšieho nie je závažnou skutočnosťou, ktorá by založila predpojatosť, či spochybnila nestrannosť tohto zamestnanca.

9. Žalovaný odmietol akékoľvek náznaky, že by jeho konanie alebo konanie prvostupňového orgánu, malo niesť známky diskriminácie, a to nielen žalobkyne, ale akýchkoľvek iných osôb vrátane maloletých detí, s ktorými prichádzajú pri výkone výchovno- vzdelávacieho procesu do kontaktu. Takéto tvrdenia žalobcu žalovaný považuje za neopodstatnené a voči jeho rozhodnutiu za právne bezvýznamné. Z uvádzaných dôvodov preto žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu plnú náhradu trov konania.

IV.

Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania

10. Žalobkyňa sa podaním doručeným súdu dňa 10. 03. 2021 vyjadrila k vyjadreniu žalovaného (ďalej len „replika“). Zotrvávala na svojej argumentácii týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktoré sú podľa nej arbitrárne a stojace na všeobecných konštatovaniach. Podľa žalobkyne je úlohou zriaďovateľa školy zabezpečiť splnenie pozitívneho záväzku štátu umožniť žiakom realizáciu ich práva na vzdelanie, a to vytvorením dostatočných kapacít a využitím dostupných kapacít iných škôl, pokiaľ je to primerané, čo žalovaný podľa žalobkyne neurobil. V ďalšej časti vyjadrenia žalobkyňa uviedla, že existencia manželského vzťahu medzi riaditeľkou základnej školy a zamestnancom, ktorý rozhodoval v druhom stupni o opravnom prostriedku, má jednoznačne dopad na nestrannosť rozhodovania o jej odvolaní, keďže takýto vzťah má v prirodzenom kontexte výrazne emocionálny charakter. Zamestnanec žalovaného preto podľa žalobkyne mohol mať odôvodnene osobný záujem na spôsobe rozhodnutia veci v druhom stupni. Súčasne žalobkyňa dodala, že žalovaný sa s námietkou diskriminácie žalobkyne z dôvodu jej etnického pôvodu nevysporiadal.

11. K replike sa žalovaný vyjadril podaním doručeným na súd dňa 24.05.2021 (ďalej len „duplika“). Žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach o tom, že rozhodnutie žalovaného obsahovalo dostatočné odôvodnenie, ktoré bolo založené na kapacitných možnostiach základnej školy. Žalobkyňa podľa žalovaného neuviedla žiadnu bližšiu argumentáciu na spochybnenie tohto odôvodnenia. Žalobkyňa nebola ukrátená na žiadnych svojich právach, keďže podľa žalovaného nastúpila na základnú školu v Kvetoslavove. Ohľadne námietky zaujatosti zamestnanca žalovaného žalovaný zotrval na svojej

argumentácii, že žalobkyňa neuviedla žiadne objektívne, konkrétne a dostatočne závažné skutočnosti, ktoré by mali zakladať jeho zaujatosť. Obdobne žalovaný zotrval na svojej argumentácii týkajúcej sa namietanej diskriminácie tvrdenej žalobkyňou. Podľa žalovaného sama žalobkyňa zneužíva svoj etnický pôvod a účelovo ním argumentuje svoju diskrimináciu. Žalovaný ďalej zotrval na svojej doterajšej argumentácii uvedenej v predchádzajúcom vyjadrení a žalobu navrhol zamietnuť.

12. K duplike sa podaním doručeným na súd dňa 19.08.2021 vyjadrila žalobkyňa, ktorá opätovne poukázala na vadu rozhodnutia žalovaného týkajúcu sa jeho nedostatočného odôvodnenia, na odignorovanie povinnosti určenia náhradnej školy pre žalobkyňu podľa § 20 ods. 6 školského zákona a tiež zopakovala tvrdenia o vedomosti žalovaného ohľadne prevyšujúceho záujmu detí nad ním určenú hranicu kapacitných možností základnej školy. Záverom preto žalobkyňa zotrvala na pôvodnom žalobnom návrhu.

V.

1. rozsudok krajského súdu a kasačného súdu

13. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/73/2020-95 zo dňa 04. 11. 2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu 1“) bolo rozhodnuté o zrušení rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia a vrátení veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. V odôvodnení krajský súd poukázal na nedostatočné odôvodnenie napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy, kedy nebolo vysvetlené, prečo v prípade žalobkyne boli iné deti do 1. ročníka zapísané a žalobkyňa zapísaná nebola. Zároveň krajský súd konštatoval, že v prípade ďalšieho odvolacieho konania bude potrebné zo strany žalovaného zabezpečiť, aby nevznikli žiadne pochybnosti o zaujatosti pracovníka, ktorý bude rozhodovať v rámci druhého stupňa správneho konania a ktorý bude toto rozhodnutie predkladať primátorovi na podpis.

14. Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/20/2022 zo dňa 27. 06. 2022 (ďalej len „rozsudok kasačného súdu 1“) došlo k zrušeniu rozsudku krajského súdu 1 a vráteniu veci krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení kasačný súd označil žalobou napadnuté rozhodnutia za dostatočne odôvodňujúce výrok týchto rozhodnutí s poukázaním na skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, zhodnotením príslušných dôkazov a poukázaním na právne predpisy, na základe ktorých žalovaný a riaditeľka základnej školy rozhodli. Kasačný súd tiež dospel k záveru, že z odôvodnenia správneho súdu nie je zjavné, v akom rozsahu podrobil súdnemu prieskumu napadnuté rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu, keď nechal bez povšimnutia namietanú argumentáciu žalovaného, ktorou sa náležite nezaoberal a bez ďalšieho zdôvodnenia sa stotožnil s argumentáciou žalobkyne.

VI.

2. rozsudok krajského súdu a kasačného súdu

15. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/94/2022-182 zo dňa 08. 12. 2022 (ďalej len „rozsudok krajského súdu 2“) bolo rozhodnuté o zrušení rozhodnutia žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vrátením veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že nespochybňuje výlučnú kompetenciu riaditeľa školy na rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí žiaka do školy, avšak spochybňuje spôsob akým v danom prípade prvostupňový orgán posúdil žiadosť žalobkyne, nakoľko z prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, ktorá skutočnosť bola natoľko významná pre negatívne posúdenie tejto žiadosti v porovnaní so žiadosťami iných žiakov, ktorí do prvého ročníka základnej školy boli zapísaní. Z prvostupňového rozhodnutia podľa krajského súdu má vyplývať, aké kritériá boli rozhodujúce pri výbere žiakov pri naplnení kapacitných možností školy.

16. Rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 7Svk/3/2024 zo dňa 29. 01. 2025 (ďalej len „rozsudok kasačného súdu 2“), došlo k zrušeniu rozsudku krajského súdu 2 z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. i) Správneho súdneho poriadku, kedy krajský súd rozhodol v rozpore s vysloveným právnym názorom uvedeným v rozsudku kasačného súdu 1. Podľa kasačného súdu bol tento názor vyslovený v bodoch 41 a 42 rozsudku kasačného súdu 1, z ktorých vyplývalo, že kasačný súd považuje napadnuté rozhodnutia za dostatočne odôvodňujúce výrok predmetných rozhodnutí s poukázaním na skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, zhodnotením príslušných dôkazov a poukázaním na právne predpisy, na základe ktorých žalovaný ako aj riaditeľka základnej školy rozhodli. Kasačný súd zároveň prihliadol na v správnej žalobe namietanú vadu

administratívneho konania na druhom stupni, ktorá spočívala v rozhodovaní zaujatého zamestnanca žalovaného, ktorý bol v manželskom vzťahu s riaditeľkou základnej školy, ktorá rozhodla vec v prvom stupni. Kasačný súd konštatoval, že v prípade tak blízkeho vzťahu medzi osobou, ktorá vydala prvostupňové rozhodnutie a zamestnancom druhostupňového orgánu, ktorý vybavuje odvolanie voči nemu, sa javí veľmi pravdepodobné, že tento zamestnanec mohol získať informácie o predmetnej veci neprocesným spôsobom mimo správneho spisu. Podľa kasačného súdu sa preto jedná o dostatočne závažný argument, ktorý vedie k oprávneným pochybnostiam o nezáujatosti povereného zamestnanca žalovaného. Podľa názoru kasačného súdu bol tak naplnený dôvod jeho vylúčenia z prejednávania a rozhodovania veci pre jeho pomer k veci. V závere odôvodnenia kasačný súd uviedol, že v ďalšom konaní správny súd bude považovať obe rozhodnutia za dostatočne odôvodnené, a to aj vo vzťahu k aplikovaniu správnej úvahy ohľadne výberu detí do prvého ročníka základnej školy, ktoré všetky splnili podmienky školského zákona. Prihliadne však na podstatné porušenie § 9 Správneho poriadku v konaní žalovaného, keď sa na rozhodovaní o odvolaní žalobkyne podieľal zaujatý zamestnanec žalovaného a z tohto dôvodu zruší odvolacie rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku.

VII.

Relevantná právna úprava

17. Podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona o správe v školstve riaditeľ základnej školy vykonáva štátnu správu v prvom stupni. Rozhoduje o prijatí žiaka do školy.

18. Podľa § 5 ods. 7 písm. a) zákona o správe v školstve riaditeľ predkladá zriaďovateľovi na schválenie a rade školy na vyjadrenie návrhy na počty prijímaných žiakov a návrhy na počty tried.

19. Podľa § 8 ods. 1 zákona o správe v školstve obec určí svojim všeobecne záväzným nariadením školský obvod základnej školy zriadenej obcou. Školský obvod základnej školy tvorí územie obce alebo jej časť. Ak je obec zriaďovateľom viacerých základných škôl, obec svojim všeobecne záväzným nariadením určí školské obvody pre jednotlivé základné školy. Obec pri určení školského obvodu základnej školy zohľadní najmä a) kapacitu školských budov vo vlastníctve obce alebo v jej prenájme, v ktorých sa uskutočňuje vzdelávanie, a kapacitu iných budov vo vlastníctve obce alebo v jej prenájme, ktoré sú svojim funkčným usporiadaním vhodné na vzdelávanie, b) dostupnosť a možnosti dopravnej obsluhy územia obce, pre ktoré obec má určiť školský obvod, c) primeranú vzdialenosť dochádzky žiaka do školy, ktorá neohrozí plnenie povinnej školskej dochádzky žiakov, d) záujem obyvateľov obce s trvalým bydliskom v obci o vzdelávanie v štátnom jazyku a v jazyku národnostných menšín na území obce.

20. Podľa § 20 ods. 6 školského zákona riaditeľ spádovej školy je povinný prednostne prijať na plnenie povinnej školskej dochádzky žiakov, ktorí majú miesto trvalého pobytu v školskom obvode spádovej školy, a žiakov umiestnených v školskom zariadení alebo v inom zariadení na základe rozhodnutia súdu, ktorého sídlo sa nachádza v školskom obvode tejto spádovej školy, a to až do výšky maximálneho počtu žiakov v triede príslušného ročníka. Ak je počet žiakov vo veku plnenia povinnej školskej dochádzky, ktorí ju majú plniť v spádovej škole, vyšší, ako sú kapacitné možnosti spádovej školy, postupuje zriaďovateľ podľa osobitného predpisu.

21. Podľa § 29 ods. 5 písm. c) školského zákona najvyšší počet žiakov v triede základnej školy je 22 žiakov v triede prvého ročníka.

22. Podľa § 60 ods. 1 školského zákona na základné vzdelávanie sa prijíma dieťa, ktoré splnilo podmienky na začatie plnenia povinnej školskej dochádzky podľa § 19 a o ktorého prijatie na základe zápisu podľa § 20 ods. 2 požiadal zákonný zástupca do spádovej školy alebo inej školy podľa výberu zákonného zástupcu. Na základné vzdelávanie možno výnimočne prijať dieťa, ktoré nedovŕšilo šiesty rok veku, a to vždy po vyjadrení príslušného zariadenia výchovného poradenstva a prevencie a všeobecného lekára pre deti a dorast.

23. Podľa § 60 ods. 2 školského zákona o prijatí dieťaťa na základné vzdelávanie rozhodne riaditeľ školy do 15. júna, ktorý predchádza školskému roku, v ktorom sa má základné vzdelávanie začať. Riaditeľ školy do 30. júna zašle zoznam detí prijatých na plnenie povinnej školskej dochádzky obci, v ktorej

majú trvalý pobyt, ktorý obsahuje meno, priezvisko, dátum narodenia a adresu trvalého pobytu prijatého dieťaťa.

24. Podľa § 60 ods. 3 školského zákona do prvého ročníka základnej školy sa prijíma dieťa, ktoré dovŕšilo šiesty rok veku a dosiahlo školskú spôsobilosť.

25. Podľa § 9 Správneho poriadku zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

26. Podľa § 493e Správneho súdneho poriadku konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

VIII.

Posúdenie vecí správnym súdom

27. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“), začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende vo všetkých veciach z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s Rozvrhom práce správneho súdu na rok 2025 v znení Dodatku č. 3 účinného od 01.07.2025, bola vec pridelená náhodným výberom na prejednanie a rozhodnutie do novovzniknutého senátu a registra 10S správneho súdu.

28. Na účel prejednávania žaloby správny súd nariadil na deň 26. 09. 2025 pojednávanie, na ktorom za účasti splnomocnených zástupcov účastníkov konania rozhodol o žalobe vyhlásením rozsudku. So zreteľom na dátum nápadu žaloby správny súd v súlade s § 493e Správneho súdneho poriadku konal a rozhodoval vo veci podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku v znení účinnom k 30. júnu 2023.

29. Správny súd posudzoval dôvodnosť žaloby v intenciách posledného zrušujúceho rozsudku kasačného súdu 2, ktorým došlo k opätovnému zrušeniu rozsudku prvostupňového krajského súdu, t. j. rozsudku krajského súdu 2 a vráteniu veci tunajšiemu správneému súdu na ďalšie konanie.

30. Zo záverov kasačného súdu, ktorými je správny súd podľa § 469 Správneho súdneho poriadku v ďalšom konaní viazaný, pre aktuálne štádium konania vyplýva, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie, ktorým žalobkyňa nebola prijatá v školskom roku 2020/2021 do prvého ročníka základnej školy, je nutné považovať za dostatočne odôvodnené aj bez uvedenia kritérií, podľa ktorých prvostupňový orgán realizoval správnu úvahu. Kasačný súd v tejto súvislosti uviedol, že z právnej úpravy školského zákona a ani zo znenia všeobecne záväzného nariadenia nie je možné vyvodiť konkrétne kritériá prijatia žiaka do školy. Kasačný súd ďalej dodal, že aby mohli byť uchádzači o prijatie do 1. ročníka základnej školy v konkrétnej spádovej škole prijatí, musia splniť zákonné podmienky prijatia podľa § 60 školského zákona (podmienky na začatie plnenia povinnej školskej dochádzky podľa § 19 a žiadosť zákonného zástupcu o prijatie na základe zápisu podľa § 20 ods. 2) a zároveň podmienku stanovenú v § 20 ods. 6 školského zákona, t. j. aby žiak mal miesto trvalého pobytu v školskom obvode spádovej školy.

31. Rešpektujúc vyslovené závery kasačného súdu preto správny súd posúdil žalobnú námietku žalobcu týkajúcu sa neprekúmatelnosti rozhodnutia žalovaného za nedôvodnú.

32. Správny súd súčasne zobral na zreteľ aj skutočnosť, že kasačný súd vyhodnotil ako dôvodnú v správnej žalobe namietanú vadu rozhodovania zaujatého zamestnanca druhostupňového správneho orgánu, pretože žalovaný vo vyjadrení k žalobe potvrdil manželský vzťah riaditeľky základnej školy, ktorá vydala prvostupňové rozhodnutie a zamestnanca žalovaného K. I., ktorý vec vybavoval na druhostupňovom orgáne. Kasačným súdom bolo považované za nesporné, že tento zamestnanec sa v súvislosti s odvolacím konaním oboznámil s administratívnym spisom, pretože vykonával určité úkony (čo i len administratívne) a zo samotného rozhodnutia žalovaného vyplývalo, že mal daný prípad pridelený, keďže v úvodnej poznámke bolo uvedené jeho meno a priezvisko a telefonický kontakt. V tomto momente preto tento zamestnanec musel nadobudnúť vedomosť o tom,

že v prvom stupni rozhodla práve jeho manželka. V prípade takto blízkeho vzťahu medzi osobou, ktorá vydala prvostupňové rozhodnutie a zamestnancom druhostupňového orgánu, ktorý vybavuje odvolanie voči nemu, sa javí veľmi pravdepodobné, že zamestnanec žalovaného mohol získať informácie o predmetnej veci neprocesným spôsobom mimo správneho spisu.

33. Podľa kasačného súdu sa preto jedná o dostatočne závažný argument, ktorý vedie k oprávneným pochybnostiam o nezáujatosti povereného zamestnanca žalovaného, čím došlo k naplneniu dôvodu na jeho vylúčenie z konania pre jeho pomer k veci.

34. Pre správny súd preto z odôvodnenia kasačného súdu výslovne vyplýva, že v ďalšom konaní bude potrebné prihliadnuť na podstatné porušenie § 9 Správneho poriadku v konaní žalovaného, keďže sa na jeho rozhodovaní podieľal zaujatý zamestnanec, pričom následne má správny súd rozhodnúť o zrušení rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku.

35. Správny súd preto opätovne rešpektujúc uvedené závery kasačného súdu posúdil ako dôvodnú žalobnú námietku, ktorá smerovala voči rozhodovaniu vylúčeného zamestnanca žalovaného vo veci, ako vadu podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy (§ 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku), ktorá mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

36. Na základe konštatovania dôvodnosti jednej zo žalobných námietok správny súd rozhodol o zrušení rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku a vrátení veci žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalovaný zabezpečí, aby úkony v rámci odvolacieho konania nevykonával zamestnanec žalovaného p. K. I. a opätovne posúdi odvolanie žalobkyne, pričom zohľadní závery uvedené v tomto rozsudku v spojení so závermi uvedenými v rozsudku kasačného súdu 2.

37. O trovách konania správny súd rozhodol v súlade so zásadou úspechu žalobcu v konaní podľa § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, kedy na základe konštatovania dôvodnosti jednej zo žalobných námietok kasačným súdom bolo potrebné vziať do úvahy celkový, t. j. konečný úspech žalobcu vo veci a nie zohľadňovať čiastkové úspechy iných účastníkov konania v jednotlivých „štádiách“ resp. druhoch konaní (t. j. osobitne v kasačnom konaní a osobitne v konaní pred správnym súdom) (viď. napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Stk/17/2022 27. 9. 2023, bod 14).

38. Z uvedeného dôvodu preto správny súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, vrátane trov kasačného konania, v plnom rozsahu.

39. Rozsudok prijal senát správneho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP)

Poučenie:

10 5S/21/2025

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať oprávnený subjekt (§ 442 SSP), a to v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa;

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.